

ternative placerings- eller anvendelsesmuligheder.

I lovforslagets bemærkninger er det på grundlag af en undersøgelse udført i 1994 skønnet, at gennemførelsen af forbudet mod deponering af jord i råstofgrave i områder med særlige drikkevandsinteresser vil medføre, at der skal findes alternative placeringsmuligheder til maksimum 2 mio. m³ jord pr. år, jf. de almindelige bemærkninger til lovforslaget. Skønnet bygger på en spørgeskemaundersøgelse, hvor amtskommunerne vurderede, hvilke råstofgrave der ikke burde modtage fyldjord. Amtskommunerne har ved vurderingen bl.a. taget hensyn til, om råstofgravene ligger i nuværende eller fremtidige vandindvindingsområder, og om de ligger i sårbare grundvandsområder.

Det samme grundlag kan derfor anvendes, når der skal foretages et skøn over ændringsforslagets konsekvenser, idet 1994-undersøgelsen ikke relaterede sig til udpegningen af områder med særlige drikkevandsinteresser, men byggede på amtskommunernes eksisterende grundlag for vurdering af bl.a. grundvandsinteresserne. Dette betyder, at konsekvenserne af ændringsforslaget i forhold til hvor store mængder jord, der vil være omfattet af forbudet, vil blive de samme ca. 2 mio. m³ jord.

I lovforslaget har det været forudsat, at denne jord skal bortskaffes til andre lokaliteter, og der er peget på råstofgrave, der fortsat må modtage jord (råstofgrave, der ligger uden for områder med særlige drikkevandsinteresser), eller alternative anvendelses/bortskaffelsesmuligheder svarende til de muligheder, der allerede udnyttes i stort omfang.

Det bemærkes, at en stor del af råjordsmængden vil kunne indgå i egentlige anlægsarbejder eller i særlige råjordsdepoter. Det er normalt for større anlægsarbejder, at der indbygges råjord i opfyldninger, vejdamninger og jordvolde, også råjord der stammer fra udgravningsarbejder andre steder. Samlet vurderes lovforslaget at indebære et øget incitament til genanvendelse af råjord lokalt.

I de almindelige bemærkninger til lovforslaget er det endvidere anført, at der på landsplan vil være tilstrækkelig kapacitet i de råstofgrave, der ikke omfattes af forbudet, men at der kan være regionale forskelle.

Det vurderes, at den ændrede dispensationsadgang, som er angivet i ændringsforslaget, vil indebære, at der på landsplan fortsat vil være

tilstrækkelig kapacitet i de råstofgrave, der herefter gerne må modtage jord, men at der kan være kapacitetsproblemer knyttet til hovedstadsregionen og Århusområdet. Århus Kommune har etableret den såkaldte »Grimhøj«, der er et opfyldningsområde beliggende i udkanten af byen, og kommunen har planlagt ibrugtagning af et nyt modtageanlæg, som skal erstatte »Grimhøj«. På tilsvarende måde planlægger Københavns Kommune bl.a. etablering af nye opfyldningsmuligheder dels i havneområdet, dels i forbindelse med anlægget af Kalvebod Miljøcenter på Vestamager. Andre kommuner kan, hvis der er behov for det, tænkes at etablere lignende muligheder.

For at sikre at der findes tilstrækkelig kapacitet til placeringen af overskudsjorden skal amtskommunerne medvirke til, at der findes egnede arealer, hvor jorden kan anbringes. De lokale og regionale miljømyndigheder skal ved lokaliseringen af råjordsdepoter foruden hensynet til beskyttelsen af grundvandet også tage hensyn til biologiske, geologiske, kulturhistoriske og landskabelige interesser samt en række interesser, der generelt knytter sig til anvendelsen af et areal. Ved lokaliseringen skal det endvidere vurderes, i hvilket omfang placeringen og anvendelsen af sådanne anlæg er i overensstemmelse med det eksisterende plangrundlag. I nogle tilfælde vil anlæggene sandsynligvis kunne etableres alene ved en landzonetilladelse efter planloven.

Ændringsforslaget vil medføre, at amtskommunerne vil få en mere omfattende arbejdsopgave bestående i behandling af et større antal ansøgninger om dispensation fra forbudet. Det skønnes, at denne opgave vil indebære et øget personalebehov på ca. 2 årsværk i en årlig periode, således at de samlede økonomiske og administrative konsekvenser i amtskommunerne vil udgøre 3 årsværk i en årlig periode og ca. 0,3 mio. kr. til tinglysningssager.

Da antallet af dispensationssager i amterne vil stige, vil det også medføre et større antal klagesager, hvorfor det vil medføre et øget resourceforbrug i Miljøstyrelsen på ca. 1 årsværk.

Ad § 20 a, stk. 4

Lovforslaget indeholder i § 20 a, stk. 5, der bliver stk. 4, et forslag om, at ansøgning om dispensation tillægges opsættende virkning. Med ændringsforslaget fastholdes denne mu-